

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOM TUŽILAŠTVU

Član 1.

U Zakonu o javnom tužilaštvu („Službeni glasnik RS”, br. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – dr. zakon, 101/11, 38/12 – US i 121/12), u članu 5. dodaje se stav 3. koji glasi:

„Javni tužilac i zamenik javnog tužioca dužni su da odbiju svaku radnju koja predstavlja uticaj na samostalnost u radu javnog tužilaštva.”

Član 2.

Posle člana 10. dodaju se naziv člana i član 10a, koji glase:

„Načela u vršenju javnotužilačke funkcije

Član 10a

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca dužni su da stručno, savesno, nepristrasno, pravično i bez nepotrebnog odlaganja vrše svoju funkciju posebno vodeći računa o zaštiti oštećenih i sprečavanju diskriminacije po bilo kom osnovu.”

Član 3.

U članu 13. stav 6. reči: „osnovna javna tužilaštva se osnivaju za područje osnovnog suda” zamenjuju se rečima: „osnovno javno tužilaštvo se osniva za područje jednog ili više osnovnih sudova”.

U stavu 7. reč: „sedište” zamenjuje se rečju: „sedišta”.

Stav 8. menja se i glasi:

„Javno tužilaštvo može imati odeljenja van svog sedišta, kao i posebna odeljenja koja se obrazuju za gonjenje određenih krivičnih dela, u skladu sa zakonom.”

Član 4.

U članu 18. posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Izuzetno od stava 2. ovog člana, javni tužilac može da izda usmeno obavezno uputstvo kada je to neophodno radi preduzimanja radnji koje ne trpe odlaganje. U tom slučaju obavezno uputstvo u pismenom obliku dostavlja se u roku od tri dana od dana izdavanja usmenog uputstva.”

Dosadašnji st. 3. do 8. postaju st. 4. do 9.

Član 5.

U članu 24. posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Izuzetno od stava 2. ovog člana, javni tužilac može da izda usmeno obavezno uputstvo kada je to neophodno radi preduzimanja radnji koje ne trpe odlaganje. U tom slučaju obavezno uputstvo u pismenom obliku dostavlja se u roku od tri dana od dana izdavanja usmenog uputstva.”

Dosadašnji st. 3. do 8. postaju st. 4. do 9.

Član 6.

U članu 29. stav 3. tačka 4. menja se i glasi:

„4. podnosi Narodnoj skupštini redovni godišnji izveštaj o radu javnih tužilaštava u Republici Srbiji i izveštaje koje zatraži nadležni odbor Narodne skupštine;”.

Član 7.

Član 53. menja se i glasi:

„Član 53.

Javni tužioci, zamenici javnih tužilaca, tužilački pomoćnici i pripravnici imaju pravo da se udružuju u strukovna udruženja radi zaštite svojih interesa i očuvanja samostalnosti u radu javnih tužilaštava.

Pravo strukovnog udruživanja podrazumeva i učešće u aktivnostima strukovnih udruženja u toku radnog vremena, ako se time ne remeti rad u javnom tužilaštvu.”

Član 8.

Član 57. menja se i glasi:

„Član 57.

Ako javno tužilaštvvo bude ukinuto javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca nastavljaju da vrše funkciju zamenika javnog tužioca u javnom tužilaštvu koje odredi Državno veće tužilaca, na predlog Republičkog javnog tužioca.

Smatra se da je javno tužilaštvvo ukinuto i ako je područje na kojem vrši nadležnost podeljeno na dva ili više javnih tužilaštava.

Ako bude smanjen broj zamenika javnog tužioca u javnom tužilaštvu zamenik javnog tužioca nastavlja da vrši tu funkciju u javnom tužilaštvu koje odredi Državno veće tužilaca, na predlog Republičkog javnog tužioca.”

Član 9.

U članu 69. posle stava 5. dodaje se stav 6. koji glasi:

„Javni tužilac i zamenik javnog tužioca ne mogu da uz platu primaju i penziju ostvarenu u skladu sa posebnim propisima.”

Član 10.

U članu 73. posle stava 4. dodaju se st. 5. i 6. koji glase:

„Pravo na naknadu za odvojen život imaju javni tužioci, odnosno zamenici javnih tužilaca u Republičkom javnom tužilaštvu, javnim tužilaštima posebne nadležnosti i apelacionim javnim tužilaštima.

Pravo na naknadu iz stava 5. ovog člana utvrđuje Državno veće tužilaca.”

Član 11.

U članu 75. stav 2. menja se i glasi:

„Državno veće tužilaca predlaže Narodnoj skupštini jednog kandidata za izbor na jedno mesto zamenika javnog tužioca. Državno veće tužilaca dužno je da prilikom predlaganja kandidata za izbor zamenika osnovnog javnog tužioca, predloži

kandidata koji je završio početnu obuku u Pravosudnoj akademiji, u skladu sa posebnim zakonom.”

Član 12.

U članu 81. reči: „može obaviti” zamenjuju se rečju: „obavlja”.

Član 13.

Član 82. menja se i glasi:

„Član 82

Pri predlaganju i izboru kandidata za javnotužilačku funkciju Državno veće tužilaca sastavlja rang listu kandidata na osnovu stručnosti, sposobljenosti i dostojnosti kandidata, a prema kriterijumima i merilima za ocenu stručnosti, sposobljenosti i dostojnosti koje propisuje Državno veće tužilaca, u skladu sa zakonom.

Stručnost podrazumeva posedovanje teorijskog i praktičkog znanja potrebnog za obavljanje javnotužilačke funkcije.

O sposobljenosti podrazumeva veštine koje omogućavaju efikasnu primenu specifičnih pravničkih znanja u rešavanju javnotužilačkih predmeta.

Dostojnost podrazumeva moralne osobine koje javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca treba da poseduje i ponašanje u skladu sa tim osobinama. Moralne osobine su: poštenje, savesnost, pravičnost, dostojanstvenost, istrajnost i uzornost, a ponašanje u skladu sa tim osobinama podrazumeva čuvanje ugleda javnog tužilaštva u službi i izvan nje, svest o društvenoj odgovornosti, održavanje samostalnosti i nepristrasnosti, pouzdanosti i dostojanstva u službi i izvan nje i preuzimanje odgovornosti za unutrašnju organizaciju i pozitivnu sliku o javnom tužilaštvu u javnosti.

Pri izboru i predlaganju za izbor javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca vodi se računa o nacionalnom sastavu stanovništva, odgovarajućoj zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina i poznavanju stručne pravne terminologije na jeziku nacionalne manjine koja je u službenoj upotrebi u sudu.

Prilikom izbora i predlaganja kandidata za javnotužilačku funkciju zabranjena je diskriminacija po bilo kom osnovu.

Rang lista iz stava 1. ovog člana objavljuje se na internet stranici Državnog veća tužilaca.

Državno veće tužilaca obrazlaže predlog i odluku o izboru kandidata za javnotužilačku funkciju.”

Član 14.

U članu 95. stav 1. menja se i glasi:

„Državno veće tužilaca utvrđuje činjenice i odlučuje u postupku zatvorenom za javnost. Postupak može biti javan na zahtev javnog tužioca ili zamenika javnog tužioca protiv kojeg se vodi postupak.”

Član 15.

U članu 107. stav 4. reči: „godinu dana” zamenjuju se rečima: „dve godine”.

Član 16.

U članu 111. posle stava 3. dodaje se novi stav 4. koji glasi:

„Javni tužilac i zamenik javnog tužioca kome je izrečena disciplinska sankcija može pokrenuti upravni spor.”

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

Član 17.

U članu 119. posle stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

„Postupak prijema tužilačkih pomoćnika bliže se uređuje aktom ministra nadležnog za pravosuđe.”

Član 18.

U članu 120. stav 3. reč: „i” zamenjuje se zapetom, a posle reči: „nadležnosti” dodaju se reči: „i apelacionom javnom tužilaštву”.

Član 19.

U članu 122. stav 3. briše se.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 3.

Posle stava 3. dodaje se stav 4. koji glasi:

„Postupak prijema tužilačkih pripravnika bliže se uređuje aktom ministra nadležnog za pravosuđe.”

Član 20.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, osim odredaba čl. 17. do 19, koje počinju da se primenjuju od 1. januara 2014. godine.